

зна и да исхвърля отъ тѣлото си вредителни вещества; тогава дѣтето трѣба да е отдалечено отъ майкѫ си, турено на едно легло топло и покрито съ чисты и начесто промѣнимы пелены. Когато спи да не го събужда да му дава да сучи, нѣ да го остави додѣ ся само събуди, защото въ първите минути отъ рожденето си дѣтето има по-голѣмѣ потрѣбности отъ сънъ нежели отъ яденіе, и състѣ, когато усѣти нужда за храна събужда ся само и быва неуморимо.

Да додемъ на голѣмия въпросъ за подояваніето, т. е. ако дѣтето трѣба да ся подоява отъ майкѫ си, или отъ подойкѫ. Първата длѣжностъ на майката е да си подоява дѣтето и то не само че майчиното млѣко е най-сгодното, нѣ има отъ една страна едно лѣкарско дѣйствиѣ връхъ дѣтето, като му причинява какво-годѣ раздраженіе въ пищеварителния каналъ и улеснява излѣзваніето на непотрѣбните вещества, а такъ отъ друга е полезно и за здравието на майкѫтѫ, защото брѣка на затвърдяваніето на цицитѣ, което е често бѣдствено. При се това случава ся многажды, че по единъ мѣстенъ недостатъкъ, или поради съвършенно отсутствиѣ на произвежданіе на млѣко, или по други обстоятелства, относителни на майчиното здравиѣ, майката да не може да испълнява тайкѫ длѣжностъ; тогава едното отъ двѣтѣ трѣба да употребимъ, или подойкѫ, или искусственна храна. Кое отъ двѣтѣ е по-добро, тука ще видимъ.

Кой може украй, че и едно млѣко не може да замѣсти майчиното тѣй добре като млѣкото на единъ здравъ и силенъ подойкѫ? Ако Хыміята даже не ни кажеше това, разума ни бы завель да приемемъ, че най-приличната храна е еднородното млѣко. По злаощастіе обаче добрытѣ и здравытѣ подойки сѫ рѣдки, защото изыскванытѣ условия, за да си испълнява цѣльта подойката, сѫ твърдѣ многочисленни.

Ако ся остави връхъ лѣкаря да испыта тѣлесното състояніе на подойкѫтѫ той не може ся увѣри за нравственныя характеръ на лицето, за частнаго и предишнъ животъ т. е. има ли тя скрыти недостатъци и сърди ли ся лесно, защото произвождението на млѣкото, неговото ка-